

**การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
SUPPORTING SCHOOL SAFETY UNDER CHONBURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE 1.**

¹นราธิป กลมทูลสิงห์, ²อัศวิน เสนีชัย และ ³เอกวัฒน์ ล้อสุนิรันดร์

¹Narathip Klomtooksing, ²Atsavin Saneechai and ³Ekawat Lohsunirun

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

¹Master of Education Program in Educational Administration,
Bangkok Suvarnabhumi University, Thailand

Received: 2025-10-31

¹Corresponding Author's Email: Narathip_tang@hotmail.com

Revised: 2025-11-17

¹เบอร์โทร: 091-519-2724

Accepted: 2025-12-18

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 333 คน เครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis- of Variance) เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Mothod)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ์ รองลงมาคือด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ด้านความปลอดภัยจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์

2. การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามเพศและจำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและ

รายด้านพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาการจำแนกตามประสบการณ์การทำงานและจำแนกขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การส่งเสริม; ความปลอดภัย; สถานศึกษา

Abstract

This research had the following objectives: 1) to examine the level of safety promotion in educational institutions under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 1; and 2) to compare safety promotion in educational institutions under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 1. The sample consisted of 333 government teachers under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 1 during the 2024 academic year. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation. Inferential statistics included the t-test and one-way analysis of variance (One-way ANOVA). When statistically significant differences were found, pairwise comparisons were conducted using Scheffé's method.

The research findings revealed that:

1) Safety promotion in educational institutions under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 1, as perceived by teachers, was at a high level overall. When considered by dimension and ranked from highest to lowest mean scores, the highest mean was found in safety from violations of rights, followed by safety from accidents, safety from the impacts on physical and mental well-being, and the lowest mean was safety from human violence.

2) Regarding safety promotion in educational institutions under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 1 as perceived by teachers, comparisons by gender and level of education revealed no statistically significant differences in overall and individual dimensions. However, when classified by work experience and school size, statistically significant differences at the .05 level were found in both overall and individual dimensions.

Keywords: Supporting; Safety; School

บทนำ

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นพื้นฐานสำคัญของการสร้างรากฐานทางสังคมและกำหนดทิศทางอนาคตของประเทศ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้การศึกษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ Ministry of Education (2020) อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันสภาพแวดล้อมโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในภาวะวูเก้า (VUCA) ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และภัยพิบัติ ได้ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาโดยตรง Wongyai, and Patapon (2019) สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการสถานศึกษาที่สามารถรับมือกับความผันผวนและรักษาความปลอดภัยของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 หมวด 7 มาตรา 63 กำหนดให้โรงเรียนต้องจัดระบบงานและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสมและความปลอดภัยของนักเรียน (Phra Ratcha Banyat Khumkrong Dek B.E. 2003, 2003) กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบาย “สถานศึกษาปลอดภัย” เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของสังคมและป้องกันภัยคุกคามทุกรูปแบบ (Ministry of Education, 2022)

ความปลอดภัยในสถานศึกษาครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิตใจ และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ Nakbua (2022) โดยความสำคัญของการดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาคือการสร้างหลักประกันขั้นพื้นฐานให้กับผู้เรียนทุกคนว่าจะมีโอกาสได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพในสภาพแวดล้อมที่ปราศจากความเสี่ยงและความกังวล Nakbua (2022) อย่างไรก็ตามการดำเนินงานด้านความปลอดภัยไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่การป้องกันอุบัติเหตุทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงการสร้างความปลอดภัยทางจิตใจและสังคมเพื่อส่งเสริมสุขภาวะที่ดีและป้องกันปัญหาต่าง ๆ เช่น การกลั่นแกล้ง (Bullying) และความรุนแรงในโรงเรียน

จากงานวิจัยของ Kumnerdtong, Ruangsuwan, and Phoojomjit (2025) พบว่า องค์ประกอบของความปลอดภัยในสถานศึกษามี 4 ด้าน คือ 1) ด้านอุบัติเหตุ 2) ด้านอุบัติเหตุ 3) ด้านปัญหาทางสังคม และ 4) ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน หากการบริหารความปลอดภัยไม่ครอบคลุมทุกมิติ นักเรียนอาจได้รับผลกระทบหลายด้าน เช่น ความกังวลทางสังคม ความเจ็บป่วย หรืออุบัติเหตุ อีกทั้ง (Taweecheep, 2022) ยังกล่าวอีกว่าการกลั่นแกล้ง ไม่เพียงแต่ส่งผลเสียทางจิตใจแก่เหยื่อ แต่ยังทำลายความรู้สึกร่วมของนักเรียนกับโรงเรียน (school belonging) และอาจนำไปสู่การเบี่ยงเบนพฤติกรรม หรือสูญเสียแรงจูงใจในการเรียน

ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายให้เป็นรูปธรรม ด้วยการวางแผน วางกลยุทธ์ และสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในองค์กร Yerbthaisong (2020) ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก เพื่อให้การดูแลความปลอดภัยมีความยั่งยืน (Office of the Basic Education Commission, 2021)

ในพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ซึ่งมีบริบททั้งความเป็นเมืองและอุตสาหกรรม มีความซับซ้อนและหลากหลายตามบริบทของพื้นที่ พบความเสี่ยงจากการจราจรหน้าโรงเรียน ภัยพิบัติ และพฤติกรรมนักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมทางสังคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 จึงได้กำหนดนโยบายระยะเร่งด่วน “Quick Win” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม - เมษายน 2569)

ตามนโยบาย ข้อ 8 เสริมสร้างความสุขและความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยมีกิจกรรมการเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยมุ่งหวังให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ได้รับการเสริมสร้างทักษะการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ (Chonburi Primary Educational Service Area Office 1., 2024)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญและเห็นความจำเป็นในการศึกษา การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปปรับประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและ สร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมโดยรวม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบและจัดทำข้อเสนอแนะการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการศึกษาการส่งเสริมความปลอดภัย ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยดำเนินการ 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาและเปรียบเทียบการศึกษการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 1 ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,981 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในปีการศึกษา 2567 ได้จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ จำนวน 333 คน โดยสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และเทียบสัดส่วนของประชากรกับ กลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้ครบตามจำนวน กลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิด เกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม - เมษายน 2569)

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 จำนวน 4 ด้าน ซึ่งเป็นการแบ่งขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา ตามสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน Office of the Basic Education Commission (2021) ประกอบด้วย 1) ด้านความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) 2) ด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ (Accident) 3) ด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right) และ 4) ด้านความปลอดภัยจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness) โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท

1.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายด้านความปลอดภัย มาตรการ การบริหารและจัดระบบความปลอดภัยในสถานศึกษา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ
- 2) กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะและรูปแบบของแบบสอบถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เพื่อวัดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบอย่างเป็นระบบ
- 3) จัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ทั้งหมด 2 ตอน จำนวนทั้งสิ้น 44 ข้อ แบ่งเป็นตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ และตอนที่ 2 การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา จำนวน 40 ข้อ
- 4) ตรวจสอบความถูกต้องโดยอาจารย์ที่ปรึกษา
- 5) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยเสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา และผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ เพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งผลการตรวจสอบมีข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้จำนวน 44 ข้อ
- 6) ทดลองใช้ (Try Out) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงไปทดลองใช้กับครู จำนวน 30 คน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 เพื่อทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ ซึ่งผลการทดลองใช้ (Try Out) มีข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้จำนวน 44 ข้อ
- 7) ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก แสดงถึงความเที่ยงและเหมาะสมเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้จริง

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม - เมษายน 2569)

1) ผู้ศึกษาประสานขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุพรรณภูมิ เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) ผู้ศึกษาติดตามการตอบกลับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง และประสานโดยตรงกับทางสถานศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลในการวิเคราะห์ผลการศึกษาร้อยละ 100

3) ผู้ศึกษานำข้อมูลเข้ากระบวนการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรม SPSS เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ

ระยะที่ 2 จัดทำและตรวจสอบข้อเสนอแนะการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

การศึกษาการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ศึกษาได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและประมวลผลข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์ค่าระดับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย

3) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis- of Variance) เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

ระดับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = .60) รองลงมาคือ ด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .60) ด้านความปลอดภัยจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = .64) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = .62) ตามลำดับ ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์	4.24	.62	มาก	4
2. ด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	4.30	.60	มาก	2
3. ด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ	4.33	.60	มาก	1
4. ด้านความปลอดภัยจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ	4.25	.64	มาก	3
รวม	4.28	.59	มาก	

วัตถุประสงค์ที่ 2 เปรียบเทียบและจัดทำข้อเสนอแนะการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

1) การเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวม และรายด้าน เพศชาย และเพศหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามเพศ

การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา	หญิง		ชาย		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์	4.24	.63	4.24	.60	-.02	.98
2. ด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	4.29	.62	4.31	.54	.39	.70
3. ด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ	4.31	.63	4.37	.53	.99	.32
4. ด้านความปลอดภัยจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ	4.23	.66	4.30	.60	.92	.36
รวม	4.27	.59	4.31	.53	.58	.56

*P < .05

2) การเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดในทุกด้าน เมื่อเทียบกับครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท และ ปริญญาตรี ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งครูปริญญาเอกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นศูนย์ แสดงถึงความคิดเห็นที่เป็นเอกฉันท์อย่างยิ่ง ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา

การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา	ปริญญาดรี		ปริญญโท		ปริญญเอก	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์	4.25	.61	4.21	.64	4.87	.23
2. ด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	4.31	.59	4.22	.64	4.83	.29
3. ด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ	4.32	.58	4.30	.68	5.00	.00
4. ด้านความปลอดภัยจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ	4.23	.63	4.30	.67	4.97	.58
รวม	4.28	.57	4.26	.63	4.92	.25

*P < .05

3) การเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ระหว่าง 10-20 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ ขณะที่ครูที่มีประสบการณ์ 20 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยรองลงมาอย่างใกล้เคียง ส่วนกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ ไม่เกิน 10 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในทุกด้าน ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา	ไม่เกิน 10 ปี		ระหว่าง 10 – 20 ปี		20 ปีขึ้นไป	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์	4.19	.67	4.39	.37	4.39	.49
2. ด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	4.25	.65	4.42	.39	4.40	.43
3. ด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ	4.27	.65	4.49	.39	4.44	.45
4. ด้านความปลอดภัยจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ	4.17	.69	4.49	.38	4.25	.64
รวม	4.22	.63	4.45	.33	4.37	.42

*P < .05

4) การเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกับขนาดใหญ่ในทุกด้าน ขณะที่โรงเรียนขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเล็กน้อย แต่ยังคงอยู่ในระดับ “มาก” ในทางตรงกันข้าม

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม - เมษายน 2569)

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในทุกด้าน รวมทั้งค่าเฉลี่ยรวมต่ำที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่ากลุ่มอื่น ปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

การส่งเสริมความปลอดภัยใน สถานศึกษา	เล็ก		กลาง		ใหญ่		ใหญ่พิเศษ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านความปลอดภัยจากการใช้ความ รุนแรงของมนุษย์	4.23	.64	4.30	.48	4.35	.51	4.11	.77
2. ด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	4.28	.64	4.35	.38	4.46	.46	4.12	.77
3. ด้านความปลอดภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ	4.28	.62	4.39	.38	4.45	.48	4.21	.79
4. ด้านความปลอดภัยจากผลกระทบ ทางสุขภาพทางกายและจิตใจ	4.21	.65	4.33	.45	4.39	.54	4.12	.82
รวม	4.25	.62	4.34	.38	4.41	.44	4.14	.74

*P < .05

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา “ต่ำที่สุด” เมื่อเทียบกับโรงเรียนขนาดอื่น ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีความท้าทายด้านความปลอดภัยสูงกว่าโรงเรียนขนาดอื่น โดยความหนาแน่นของนักเรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยง การป้องกันอุบัติเหตุ และการตรวจจับการละเมิดสิทธิอย่างชัดเจน ทำให้ครูรับรู้ถึงมาตรการความปลอดภัยในระดับต่ำกว่า นอกจากนี้มาตรการทั่วไปอาจยังไม่เพียงพอต่อบริบทโรงเรียนใหญ่พิเศษ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีระบบความปลอดภัยเชิงรุก (Proactive Safety System) ที่ออกแบบเฉพาะสถานการณ์ พร้อมทั้งต้องแก้ไขช่องว่างในการสื่อสารให้มีการสื่อสารมาตรการอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ อีกทั้งครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษอาจต้องการการพัฒนาศักยภาพเฉพาะทาง (Safety Competency for Large Schools) ในการรับมือเหตุความเสี่ยงในกลุ่มนักเรียนจำนวนมาก ผ่านการอบรมด้านความรุนแรง การจัดการพฤติกรรมเสี่ยง และการใช้ระบบรายงานเหตุที่ทันสมัย ดังนั้นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจึงควรมีระบบตรวจตราดิจิทัล เช่น กล้องวงจรปิดแบบอัจฉริยะ แอปแจ้งเหตุ และระบบติดตามพื้นที่เสี่ยงเพื่อสนับสนุนการดูแลความปลอดภัยเชิงระบบ ขณะเดียวกัน การสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยร่วมกันจึงเป็นฐานสำคัญที่ช่วยเสริมพฤติกรรมเชิงป้องกันในสภาพแวดล้อมที่มีบุคลากรจำนวนมาก

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดทำโมเดลการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (Large-Sized Special School Safety Promotion Model: LSS-SP) ขึ้น เพื่อแก้ไขความท้าทาย

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม - เมษายน 2569)

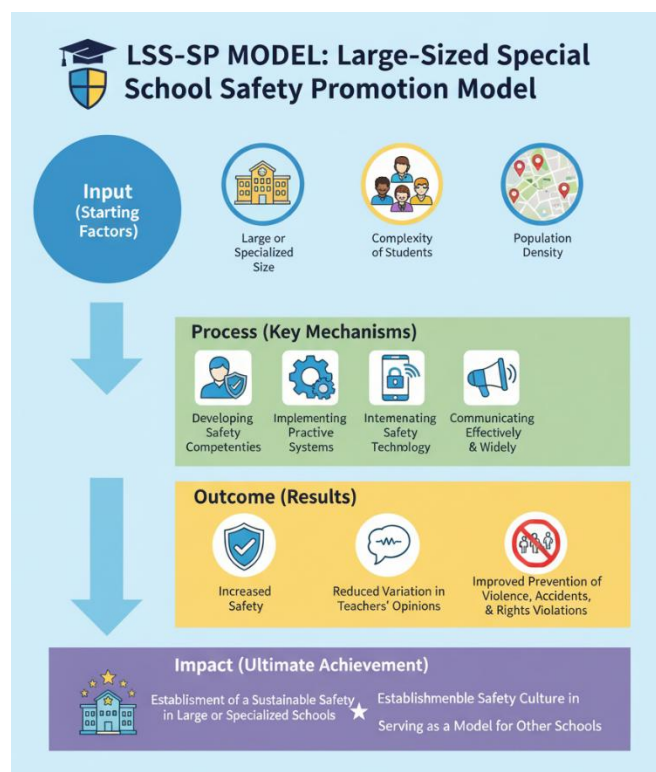
ด้านความปลอดภัยที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดอื่น พร้อมขยายผลไปยังโรงเรียนขนาดอื่นได้ โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต้นทาง กลไกการจัดการ ผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์สูงสุด ดังนี้

Input (ปัจจัยต้นทาง) : ประกอบด้วยขนาดโรงเรียน ความซับซ้อนของผู้เรียน และความหนาแน่นของพื้นที่เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้การควบคุมพฤติกรรมเสี่ยง การป้องกันอุบัติเหตุ และการสังเกตการละเมิดสิทธิซับซ้อนกว่าที่อื่น

Process (กลไกหลัก): ประกอบด้วยการพัฒนาสมรรถนะครูด้านความปลอดภัย การสร้างระบบความปลอดภัยเชิงรุก การบูรณาการเทคโนโลยี เช่น กล้องวงจรปิดอัจฉริยะ ระบบติดตามนักเรียน และแอปแจ้งเหตุฉุกเฉิน ตลอดจนการสื่อสารนโยบายและมาตรการอย่างทั่วถึง

Outcome (ผลลัพธ์) : เพิ่มความปลอดภัยในโรงเรียน ลดความแปรปรวนของความคิดเห็นครู และป้องกันเหตุรุนแรง อุบัติเหตุ และการละเมิดสิทธิได้ดียิ่งขึ้น

Impact (ผลสัมฤทธิ์สูงสุด): ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมความปลอดภัยที่ยั่งยืนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และสามารถเป็นต้นแบบให้โรงเรียนอื่น ๆ สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ครบวงจร และมีประสิทธิภาพสูงสุด ปรากฏดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โมเดลการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (Large-Sized Special School Safety Promotion Model: LSS-SP)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากสะท้อนให้เห็นว่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา ทั้งนี้ เป็นเพราะพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กำหนดให้เด็กและเยาวชนจำเป็นต้องรับการคุ้มครอง ปกป้องเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพการปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ผู้บริหารสถานศึกษาปกป้องสิทธิของนักเรียนเป็นอย่างมาก โรงเรียนให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมที่นักเรียนพึงได้รับ เปิดพื้นที่ให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความเห็น กับครูหรือผู้บริหารในโรงเรียน เพื่อเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมให้นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความคิดเห็น ที่เกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพของนักเรียนได้ ผู้บริหารสถานศึกษามีการประชุมและมอบหมายการสำรวจสภาพ ความเป็นอยู่ของนักเรียนหรือการเยี่ยมบ้านเพื่อรวบรวมข้อมูลสวัสดิภาพของนักเรียน จัดให้มีช่องทางการสื่อสาร เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งคำนึงสิทธิมนุษยชน ความเป็นส่วนตัว และระดับความลับ ของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประสบเหตุ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Thanunajarn, and Wijitwanna, 2023) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตหลักสี่กรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งโดยรวม และรายด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aunsatanon (2020) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหาร ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า

1) การจำแนกตามเพศ

ผลรวมและรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์และทฤษฎีความเป็นผู้นำ ของ Daft (1999) ที่ระบุว่าผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพต้องให้ความสำคัญกับแต่ละบุคคลอย่างเท่าเทียม การเอาใจใส่ในความแตกต่างของบุคคลช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการปฏิบัติงานของครู ทุกเพศ ดังนั้น ผลลัพธ์นี้สะท้อนว่าการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาสามารถดำเนินไปได้ อย่างมีมาตรฐานโดยไม่ขึ้นกับเพศของครูผู้สอน

2) การจำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาของครูผู้สอนไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการส่งเสริม ความปลอดภัยในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักการทางจิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)

ที่ระบุว่าพฤติกรรมและการรับรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนมักขึ้นกับประสบการณ์และมาตรฐานการปฏิบัติในโรงเรียนมากกว่าระดับวุฒิการศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Thanunajarn, and Wjitwanna (2023) ที่พบว่าความแตกต่างของระดับการศึกษาของผู้บริหารและครูไม่ส่งผลต่อการรับรู้การบริหารความปลอดภัยโดยรวม

3) การจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 10–20 ปี มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมความปลอดภัยสูงกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 10 ปี ซึ่งเกี่ยวข้องกับแนวคิดด้านการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) และทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Dubrin (1998) ที่กล่าวว่าผู้บริหารหรือบุคลากรที่มีประสบการณ์สูงจะมีความเข้าใจในปัญหา รอบรู้ และสามารถประเมินความเสี่ยง พร้อมกำหนดมาตรการป้องกันได้อย่างเหมาะสม ผลลัพธ์นี้สะท้อนให้เห็นว่าประสบการณ์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มความรอบคอบและความเข้าใจเชิงระบบในการบริหารความปลอดภัย

4) การจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ตามขนาดของสถานศึกษา โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือขนาดกลาง โรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเล็กน้อย แต่ยังอยู่ในระดับสูง ขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งเกี่ยวข้องกับแนวคิดด้านการบริหารเชิงระบบ (System Theory) และหลักการบริหารความปลอดภัย (Safety Management Principles) ที่ชี้ว่าขนาดและบริบทขององค์กรมีผลต่อการจัดโครงสร้าง ความรับผิดชอบ และมาตรการด้านความปลอดภัย เนื่องจากผู้บริหารต้องปรับนโยบายและมาตรการให้เหมาะสมกับทรัพยากร ขนาดบุคลากร และความซับซ้อนของโรงเรียน และผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับงานของ Aunsatanon (2020) และ Thanunajarn, and Wjitwanna (2023) ที่พบว่าขนาดของสถานศึกษามีผลต่อรูปแบบการบริหารด้านความปลอดภัย โดยสาเหตุอาจมาจากการที่ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายและมาตรการด้านความปลอดภัยให้สอดคล้องกับบริบทและสภาพแวดล้อมของแต่ละโรงเรียนตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุป

จากผลการวิจัยเรื่องการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมการส่งเสริมความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษามีมาตรการดูแลและคุ้มครองนักเรียนอย่างทั่วถึง ครูและผู้บริหารให้ความสำคัญกับสิทธิ เสรีภาพ และสวัสดิภาพของนักเรียน อีกทั้งโรงเรียนมีช่องทางสื่อสารสำหรับรายงานเหตุการณ์ที่อาจละเมิดสิทธิ และให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเหมาะสม ผลการศึกษาเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับการจำแนกตามระดับการศึกษา ซึ่งมีความคิดเห็นใกล้เคียงกัน การจำแนกตามประสบการณ์การทำงานพบว่า ครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมความปลอดภัยสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และหากจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าการส่งเสริมความปลอดภัย

ในสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุและด้านความปลอดภัยจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุสูงกว่าครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กพิเศษ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากสะท้อนให้เห็นว่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ควรส่งเสริมและพัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาให้มีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา ควรจัดอบรมและพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดูแลความปลอดภัยของผู้เรียนอย่างรอบด้าน มีการพัฒนาและจัดให้มีระบบการแจ้งเหตุหรือรายงานปัญหาความไม่ปลอดภัยที่สะดวกและปลอดภัยสำหรับผู้แจ้ง และสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก เพื่อร่วมกันดูแลความปลอดภัยของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาไม่แตกต่างกันตามเพศและระดับการศึกษา แต่แตกต่างกันตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษา โดยครูที่มีประสบการณ์มากมีความคิดเห็นในระดับสูงกว่า และโรงเรียนขนาดต่างกันมีการรับรู้และการดำเนินงานด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนว่าปัจจัยด้านประสบการณ์และบริบทของสถานศึกษามีอิทธิพลต่อการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารควรพัฒนาศักยภาพครูที่มีประสบการณ์น้อย ให้มีความเข้าใจและตระหนักถึงการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาให้มากขึ้น และกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านความปลอดภัยให้เหมาะสมกับขนาดของสถานศึกษา ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และอุปกรณ์ความปลอดภัย อีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาควรติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของแต่ละสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และควรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางการปฏิบัติที่ดีระหว่างสถานศึกษาขนาดต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพความปลอดภัยโดยรวม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

2.1. การศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมและด้านอุบัติเหตุในสถานศึกษา

2.2. การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและ เทคโนโลยีทางการศึกษา

2.3. ควรศึกษากลยุทธ์ในการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารสถานศึกษา

References

- Aunsatanon, K. (2020). The security administration in school under the jurisdiction of the Bangkok secondary educational service area office 2, Bangkok. *Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science)*, 10(2), 1–14.
- Chonburi Primary Educational Service Area Office 1. (2024). *Operational plan for implementing policies and key focuses, and urgent policies (Quick Win) of the Office of the Basic Education Commission and the Ministry of Education for fiscal year 2024*. Chonburi Primary Educational Service Area Office 1. Retrieved October 25, 2025, from <https://sites.google.com/chon1.go.th/quickwin2567>
- Daft, R. L. (1999). *Leadership: Theory and practice*. Fort Worth, TX: Dryden Press. Retrieved October 23, 2025, from <https://www.worldcat.org/title/leadership-theory-and-practice/oclc/40461786>
- DuBrin, A. J. (1998). *Leadership: Research findings, practice, and skills*. Boston, MA: Houghton Mifflin Company.
- Kummerdtong, K., Ruangsuwan, C., & Phoojomjit, P. (2025). Development of safety management models in educational institutions under the jurisdiction of Maha Sarakham Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Santisuk Paritrat*, 6(1), 233–246.
- Ministry of Education. (2020, October 12). *National Education Act B.E. 2542*. Retrieved October 22, 2025, from <https://shorturl.moe.go.th/nf7pi>
- Ministry of Education. (2022, March 4). *SAFE: Four school safety hazards you should know*. Retrieved October 22, 2025, from <https://shorturl.moe.go.th/lr9oo>
- Nakbua, K. (2022). *study the guideline of school security operations in school under the office of Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 1*. (Master's independent study). Naresuan University. Phitsanulok.
- Office of the Basic Education Commission. (2021). *Guidelines for school safety management*. Bangkok: Office of the Basic Education Commission.
- Phra Ratcha Banyat Khumkrong Dek B.E. 2003. (2003, 2 October). *Government Gazette*. No. 120 Section 95 A, page 1–27.
- Tawecheep, N. (2022). *Effects of school bullying behavior on connectedness of primary school students: A mixed-method research design*. (Master's thesis). Burapha University. Chonburi.

- Thanunajarn, S., & Wijitwanna, S. (2023). School safety management in schools under the Office of the Private Education Commission in Laksi District, Bangkok. *Humanities and Social Sciences Journal, Ratchaphruek University*, 9(3), 304–310.
- Wongyai, V., & Patapon, M. (2019). *Learning in the VUCA world towards social quotient*. Bangkok: Center for Curriculum Innovation and Learning Leadership. Retrieved November 2, 2025, from http://www.curriculumandlearning.com/upload/Books/VUCA_1573117164.pdf
- Yerbthaisong, C. (2020). *Safety management in private kindergartens in Pathum Thani Province*. (Master's thesis). Dhurakij Pundit University. Bangkok.